

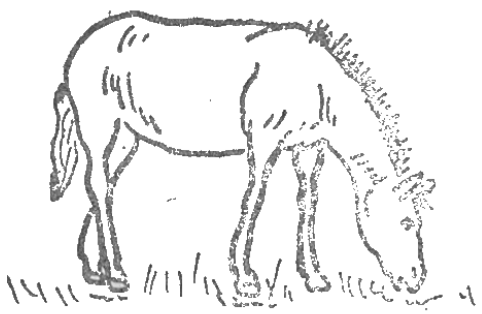
โลกนี้เป็นชิ้นเอง

หรือมีผู้แนรมิต?

โลกนี้เป็นขึ้นเองหรือมีผู้เนรมิต?

ประมาณสามสิบปีที่แล้วมานี้ หอพระคริสตธรรมประเทศไทยได้จำหน่ายพระธรรมเยเนซิส (ปฐมกาล) ไปถึงมือชาวไทยหลายแสนฉบับ คนไทยหลายพันคนอ่านและทราบเรื่องราวการกำเนิดของโลก เรื่องปฐมกำเนิดของมนุษย์ชาติ ฯลฯ แต่ชาวไทยส่วนมากยังไม่รู้ว่าพระเจ้าเนรมิตสร้างโลกนี้ และเมื่ออ่านเรื่องพระเจ้าเนรมิตโลกจึงมักสงสัยว่า โลกและจักรวาลเป็นขึ้นเอง ตามปรากฏการณ์ของธรรมชาติ ไม่มีผู้ใดปรุงแต่งขึ้นเลยของทุกอย่างเป็นขึ้นเอง

แต่เรามีเหตุผลอะไรที่เชื่อว่าโลกนี้เป็นขึ้นเอง เช่นนั้นหรือ? ถ้าเขาเชื่ออย่างไรเขาจะคิด และกระทำตามที่เขาเชื่ออย่างนั้นมิใช่หรือ? ฉะนั้นความเชื่อจึงเป็นเหมือนกระแสแม่เหล็กดึงดูดความประพฤติ หรือการกระทำของมนุษย์ สัตว์เดรัจฉาน ไม่มีความเชื่อหรือศรัทธาในเรื่องอะไรทั้งสิ้น สัตว์มีชีวิตอยู่ตามสัญชาตญาณของธรรมชาติแต่อย่างเดียว แต่มนุษย์มีชีวิตอยู่ตาม

สัญชาตญาณบวกกับความเชื่อและเหตุผล

ที่นี่ให้เราใช้เหตุผลพิจารณาหลักความเชื่อของเราเองว่า การที่เรากำลังเชื่ออยู่นี้ถูกหรือผิด? เพราะถ้าเราเชื่อผิด ๆ ผลที่เกิดจะเป็นการกระทำที่ผิด ๆ ถ้าเราเชื่อถูก การกระทำจะพลอยถูกไปด้วยเป็นเงาตามตัว

สำหรับเราคริสเตียนก็เชื่อว่า โลกจักรวาล และทุกสิ่งทุกอย่างพระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิต เพราะเราเห็นชัดเจนแล้วว่า

มิกฏและผู้บริหารกฏ

1. โลกนี้รวมทั้งจักรวาล มีกฏ มีระเบียบ ถ้ามีกฏและมีระเบียบแล้วจำเป็นต้องมีผู้ตั้งกฏและบริหารกฏเมื่อยังไม่มีอะไร จะต้องมีผู้ทำขึ้น จึงจะมีอะไรเกิดขึ้นมาแต่มีบางท่านพยายามจะทำให้สิ่งที่มีอยู่แล้วกลับเป็นไม่มีอะไรเลย ซึ่งเป็นไปไม่ได้ กฏธรรมชาติเป็นระบบของชีวิต ในธรรมชาติของมนุษย์เรามีกฏแห่งการเจริญและเสื่อม

คือ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย แต่ใคร เป็นผู้วางกฏนี้? บางคนเชื่อหรือยึดหลักของกรรมเก่าและกรรมใหม่ แต่ใครเป็นผู้กระทำจึงเกิดเป็นกรรม? เราเชื่อหรือว่าเราเคยเกิดมาแล้วแต่ชาติก่อน? เราจึงเกิดตามผล

แห่งการที่ได้กระทำมาแล้ว อะไรทำให้เราเชื่อว่าเราเคยเกิดมาก่อนแล้ว และการที่เชื่อเช่นนั้นเป็นผลดี หรือผลร้ายแก่ชีวิตปัจจุบันของเรา?

ถ้าท่านเชื่อว่าท่านเกิดมาจากคนเก่าแล้ว มนุษย์ในโลกนี้จะทวีจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ได้ เพราะปรากฏว่ามนุษย์โลกเมื่อดึกดำบรรพ์มีคนไม่กี่คน และคนโบราณก็มีอายุยืนนานกว่าคนปัจจุบัน

มนุษย์ สัตว์ และพืชออกมาจากผลผลิตของบรรพบุรุษตามกฎธรรมชาติของการเกิด กล่าวคือมีต้นกำเนิดหรือผู้ให้กำเนิด เช่นต้นมะพร้าวเกิดเป็นลูกมะพร้าว ต้นมะพร้าวอีกหลายต้นเกิดจากต้นเดิม สัตว์

ตัวผู้และตัวเมียเดิมผสมพันธุ์ ตามกฎธรรมชาติจึงเกิดลูกหลานเป็นสัตว์หลายตัว จากตัวเดิมที่เป็นพ่อและแม่ และเช่นเดียวกัน มนุษย์มีพ่อเดิมแม่เดิมและจากการผสมคู่กันสามภรรยาตามกฎธรรมชาติ มนุษย์จึงเกิดลูกหลานต่อ ๆ กัน มาทวีจำนวนมากขึ้นจนทุกวันนี้

ถ้าจะเชื่อตามหลักกรรมเก่าว่ามนุษย์เราเคยเกิดมาแล้วนั้นก็มนุษย์ที่เป็นพ่อแม่ดั้งเดิมของคนที่ไม่เคยเกิดมาเลย เขาเกิดมาจากไหน ? และเกิดมาจากใคร?

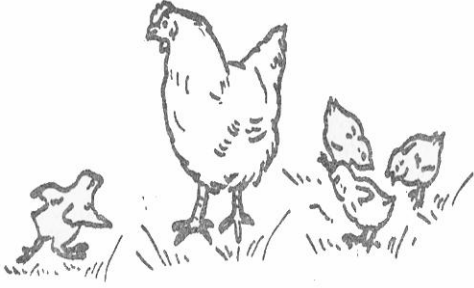
นาย ก. แต่งงานกับนาง ข. ซึ่งเป็นหญิงคนแรกและชายคนแรกของโลก นาย ก. กับนาง ข. มีบุตรคือนาย ค. แต่นาย ค. เขามาจากไหน เมื่อนาย ก. และนาง ข. เป็นคนแรกก่อน ใคร ๆ หมด จะว่านาย ค. ลูกของนาย ก. และนาง ข. เคยเกิด มาแล้ว เขาก็จะมีกำเนิดมาจากไหน จึงมาเข้าท้องนาง ข?

และจะยิ่ง ยุ่ง กันใหญ่ถ้าเชื่อว่านาย ค. ระลึกชาติได้ว่าเขาเคยเกิดเป็นไก่ เป็นหมู เป็นลิง ฯลฯ แต่ไก่ออกลูกเป็นไก่เสมอตามชนิดของมัน หมูออกลูกเป็นหมูไม่เคยมีหมูออกลูกเป็นลิง และลิงออกลูกเป็นคน เช่นนาย ค. ถ้ามีการกลับชาติได้ มะม่วงจะต้องออกลูกเป็นมะพร้าวได้ ไก่ออกลูกเป็นคนได้ และคนออกลูกเป็นไก่หรือเป็นสัตว์อะไรก็ได้ สุดแก่กรรมเก่าจะบันดาลให้เป็นไป ท่านจะเชื่ออย่างนั้นหรือ? ถ้าใครเชื่อว่าคนเป็นสัตว์ได้ ก็จะประพุดตัวอย่างสัตว์จริง ๆ เพราะคนก็จะเหมือนสัตว์ และสัตว์ก็จะเหมือนคน จึงแลกเปลี่ยนการเกิดกันได้

แต่ปรากฏการณ์ตามหลักชีววิทยา มนุษย์ต้องใช้เวลาอยู่ในครรภ์นานกว่าลิง และอสุจิของลิงผสมพันธุ์กว่าจะเป็นตัวลิงกินเวลานานกว่าเป็ดกว่าไก่ ถ้าจะเอาเชื้อของลิงฉีดใส่ในมดลูกของไก่ มันจะไม่ผสมพันธุ์กันเป็นครั้งไก่อครั้งลิงได้ พระธรรมเยนเชิศ

(ปฐมกาล) กล่าวไว้ว่าทุก ๆ สิ่งเกิดพืชพันธุ์ตามชนิดของมัน จะเอาเกสรมะพร้าวไปผสมกับเกสรมะม่วง หรือผสม เกสรกุหลาบยังทำไม่ได้ เพราะต่างพันธุ์ต่างชนิดกันจึงทำไม่ได้แล้วเหตุใดคนมนุษย์จะเกิดเป็นสัตว์ และสัตว์จะเกิดเป็นมนุษย์ได้ทำนองคิดของก็แล้วกันว่าควรเชื่อแคไหน? ถ้าท่าน จะ

ยอมเชื่อ ง่าย ๆ เช่นนั้น ก็เป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้ และผลแห่งการเชื่อเช่นนั้นทำให้มนุษย์มีราคาเท่ากับสัตว์เครื่องจาน ฉะนั้นราคาคนจะเท่ากับราคาหมู จริงหรือ? ถ้าใครอยากเชื่อเช่นนั้นไม่ต้องเถียงกัน ปล่อยให้เขาเชื่อไปเถอะ จนกว่าผู้นั้นจะรู้ว่า ที่กำลังเชื่ออยู่นั้นถูกหรือผิด?

แต่พระวณะของพระเจ้าสอนว่า พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามฉายาของพระองค์ พระเจ้าจึงเนรมิตมนุษย์เป็นบุตรและธิดา การที่เราเชื่อพระเจาก็ทำให้จิตใจของเราสูงขึ้น มีลักษณะคล้ายพระเจ้า ถ้ามนุษย์เรานับถือต้นไม้ มนุษย์เราก็คงมีจิตใจไม่สูงกว่าต้นไม้ ถ้ามนุษย์นับถืออิฐและปูน มนุษย์ก็คงไม่สูงไปกว่าอิฐกว่าปูน ถ้ามนุษย์จะถือบุญถือกรรม มนุษย์เราก็คงไม่ดีหรือไม่สูงไปกว่ากรรม ๆ เวร ๆ คนเชื่อแคไหน จิตใจของเขาก็จะเจริญแค่นั้น ถ้าเชื่อผิดเขาก็คิดผิด ๆ ทำอะไรผิด ๆ

ถ้าผู้ใดเชื่อและรับว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์ทรงยุติธรรมทรงรักและทรงช่วยเหลือมนุษย์ จิตใจของเขาจะยุติธรรม และมีความรักอย่างพระเจ้า และจะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันจริง ๆ เพราะพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในตัวผู้เชื่อผู้นั้น ผู้เชื่อพระเจ้าจะสำแดงความรักของพระเจ้าออกมา คนที่เชื่อแต่ปากบอกว่าเขาเชื่อพระเจ้า แต่ในใจจริงยังไม่มีพระเจ้า ผู้นั้นก็ผลิตความรักของพระเจ้าออกมาไม่ได้

เราจะเห็นได้จากแหล่งผลิตการกุศลหลายแห่งซึ่งจุดประสงค์ของแหล่งกุศลนั้น ๆ เกิดทุนไว้เลอเลิศแต่ผู้ที่ปฏิบัติตามกุศล เจตนา นั้นจริง ๆ หาได้ยากเพราะอุดมคติหรือหลักศรัทธาของผู้ปฏิบัติ นั้นไม่มีฤทธิ์อำนาจ คนจิตใจสูงจะต้องมีหลักศรัทธาสูงที่ทำให้จิตใจของเขาสูง “ความเกรงกลัวพระเจ้าเป็นต้นเหตุให้เกิดสติปัญญา” นี้เป็นหลักสำคัญประการหนึ่งของคริสเตียน

กฎหรือระเบียบเป็นของตรงกันข้ามกับความยุ่งเหยิงสับสนอลหม่านโลกและดาวทั้งหลายเดินตามทางโคจรของมัน ไม่มีวันสับสนและวุ่นวาย แต่เรายังเชื่อว่ามันสร้างตัวของมันเองขึ้นอย่างนั้นหรือ? กฎทุกอย่างจะต้องออกมาจากความฉลาดของสมอง กฎที่ไร้ความฉลาดและปัญญาจะทำให้เกิดความวุ่นวายเท่า ๆ กับการปราศจากกฎเหมือนกัน

เราคิดว่ากฎอุณหภูมิในร่างกายของมนุษย์ 98.6 องศาเกิดขึ้นจากความบังเอิญโดยปราศจากพระปัญญาของผู้ทรงอำนาจหรือ? อากาศร้อนเท่าร้อนจะมี

เครื่องทำความเย็นในร่างกายให้มีอุณหภูมิ 98.6 องศาเซลเซียส และหนาวเท่าที่หนาวมนุษย์อยู่กับหิมะและน้ำแข็งแต่ก็ยังมียาของร่างกายทำความอบอุ่นที่บังคับผิวหนังให้ปิดต่อมเหงื่อเพื่อเก็บความร้อนไว้ในร่างกายให้มีอุณหภูมิไม่มากกว่าและไม่น้อยกว่า 98.6 องศาเมื่อมียาที่จะรักษาระดับความเป็นปกติของร่างกายแล้วก็ต้องมีผู้บริหาร และมีผู้ซ่อมแซมสิ่งที่สึกหรอให้เป็นปกติอยู่ตลอดเวลา กฎเหล่านี้จะออกมาจากความโง่เขลา ไร้ปัญญา โดยบังเอิญได้หรือ?

เรารู้จักพระเจ้าจากธรรมชาติล้อมรอบที่เราแลเห็นซึ่งแสดงถึงพระหัตถ์ และพระสติปัญญาของพระเจ้า ถ้าเราหากระดาศ สีระบาย และพู่กัน แล้วเอาลงกวน ๆ ในกระป๋อง แล้วสาดโครมเข้าบนฝาผนังจะมีรูปศิลปะสวยงามปรากฏออกมาอย่างนั้นหรือ? จำเป็นต้องใช้ศิลปะสมอง และความเชี่ยวชาญของนายช่างศิลป์จึงจะได้รูปสวย ๆ งาม ๆ มนุษย์ประกอบด้วยธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ เราถูกฝึกลงมือติดจุ่มออกมาสวยงาม ปากนิด จมูกหน่อย โดยปราศจากสติปัญญาของนายช่างหรือ? แต่ใครเป็นนายช่างผู้เนรมิต ถ้าไม่ใช่พระเจ้า

นอกจากนี้นายช่างศิลปะยังทรงความยุติธรรม คือให้ทุกคนเกิดมามีแต่ตัวเปล่า ไม่ได้ลำเลียงเลยว่าคนนั้นคนนั้นรวย เพราะเวลาคลอดออกมาจากครรภ์ทุกคนมีของติดตัวออกมาเท่า ๆ กัน ไม่มีใครกำซ่อนทองออกมาด้วยเลย และเวลาเลิกแสดง “ละครโรง” คือ “ลงโลง” ก็ตายตัวเปล่าด้วยกันทั้งนั้น นี่แหละคือความเสมอภาคจริง ๆ ทั้งในเวลาเกิดและเวลาตาย ลัทธิเศรษฐกิจ ลัทธิไหนในโลกที่จะให้ความเสมอภาคได้เท่าเทียมสติปัญญาของนายช่างใหญ่ของโลกที่บริหารงานได้ทั่วถึงกันตลอดทุก

ยุคทุกสมัย มีหรือ? และเราเชื่อว่างานชนิดนี้จะดำเนินไปเองได้หรือ? คริสเตียนเชื่อว่ามนุษย์เป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์พระผู้เนรมิต “ไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็นขึ้นนอกเหนือพระองค์” (พระธรรมยอห์น 1:3)

2. ชาวไทยหลายคนคิดว่าไม่จำเป็นต้องเชื่อว่ามีพระเจ้า หรือเขาว่าถ้ามีพระเจ้าจริง ๆ พระเจ้าก็อยู่ส่วนพระเจ้า เราก็อยู่ส่วนเรา พระเจ้าไม่เห็นจะมาเกี่ยวข้องกับมนุษย์อย่างไร

บางท่านคิดว่าไม่เป็นไร เชื่อพระเจ้าก็ได้ ไม่เชื่อพระเจ้าก็ได้ แต่พระเจ้าไม่ได้ตรัสเช่นนั้น การที่มนุษย์ไม่รู้จักพระเจ้าหรือรู้จักแล้วแต่ทำเป็นไม่รู้ และยังมีได้ถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า ทำให้มนุษย์กลายเป็นคน โศกเขลา และผู้นั้นจะรับโทษตามที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์

1. เขาคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาร ใจโง่งของเขาก็มีดไป

(พระธรรมโรม 1: 21) เขานึกว่าโลกนี้เป็นสวรรค์ เขาลืมตัวไปว่าสักวันหนึ่งเขาจะต้องตายเขาคิดแต่ของอนิจจัง ของเที่ยงแท้ถาวร เขาไม่เคยคิดเลย คนเช่นนั้นเป็นคนโง่ หรือเป็นคนฉลาด? เขามองไม่เห็นว่าคุณเองทำบาปอะไรบ้าง มองบาปไม่เห็นว่าเป็นบาป เพราะใจมืดสนิท

2. เขาถือตัวว่าเป็นนักปราชญ์ เขาจึงเป็นคนโง่

เขลาไป (พระธรรมโรม 1: 22) จริง เขากลายเป็นคนโง่ไปเสียแล้ว เขาเห็นสสารและวัตถุเป็นพระเจ้า และตั้งพระเจ้าขึ้นเป็นวัตถุสักการบูชา แต่พระเจ้าจะเป็นวัตถุสำหรับบูชาและกราบไหว้ไม่ได้ และนอกจากนั้นเขายังกราบไหว้วันมัสการมนุษย์หรือสิ่งของที่พระเจ้าทรงเนรมิตขึ้นไว้ แทนที่จะกราบไหว้บูชาวันมัสการพระเจ้าผู้เนรมิตพระองค์เดียว

3. เขาเป็นคนไม่มีพระเจ้า “เพราะเหตุนี้พระเจ้าทรงปล่อยให้เขาเกิด มีใจระคะตัมหาอันน่าละอาย...” (พระธรรมโรม 1: 26) จิตใจของเขาเต็มไปด้วยการระคะตัมหา เช่น หญิงบางคนได้สละตนเองเป็นสินค้าหรือเป็นเครื่องบำเรอความสำราญของชาย และชายก็เลิกการใช้หญิงให้ถูกตามธรรมดา กลับมีใจกำริบด้วยระคะตัมหาอันเผ่าร้อน ไปถึงขีดสุด คือชายกับชายด้วยกันทำการชั่วอันน่าละอาย

“ครั้นเขาไม่เห็นดีที่จะรู้จักพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีใจชั่ว ประพฤติการณ์ที่ไม่สมควรเต็มไปด้วยสรรพการอธรรมการชั่วร้าย ความโลภ ความปองร้าย เต็มไปด้วยความริษยา การฆ่าฟันกันวิวาทกัน ล่อลวงกัน ผูกพยาบาทกัน เป็นคนซุบซิบส่อเสียด พุดนินทาเขา เกลียดชังพระเจ้า เย่อหยิ่งจองหอง อวดตัว กิจการชั่วอย่างใหม่ ไม่เชื่อฟังคำบิดามารดา อบอุ่น ไม่รักษาคำสัญญา ไม่มีความรักซึ่งกันและกัน ปราศจากความเมตตา เขารู้พระบัญญัติของพระเจ้าแล้วซึ่งว่าคนทั้งหลายที่ประพฤติก่ออย่างนั้นสมควรตาย แต่เขายังประพฤติอยู่ และเห็นดีด้วยกับคนอื่นที่ประพฤติก่อเหล่านั้น” (พระธรรมโรม 1:28-32)

พระเจ้าทรงปล่อยจิตใจคนพวกนั้นให้เกิดความโลภริษยา วิวาทและล่อลวง มีจิตใจผูกพยาบาทจองเวรปากอยู่ไม่สุข ซุบซิบส่อเสียด และรู้สึกโอหาม ในการนินทาคนอื่น มีความจงเกลียดจงชังประจำสันดานเสมอเต็มไปด้วยความเย่อหยิ่งจองหองและอวดตัว เขากลายเป็นคนไม่ฟังความเห็นหรือคำตักเตือนอันดี แม้แต่บิดามารดาบังเกิดเกล้าของตนเองก็ไม่ฟัง คำสัญญาของเขาไม่เคยมีราคาค่างวด

อะไร นอกจากสัญญาพล่อย ๆ ออกมา จิตใจปราศจากความรักความเมตตาหรือสงสารใจไร้ความกรุณา
จน

กลายเป็นคนเหี้ยมเกรียมๆละๆ นี่แหละเป็นผลของคนที่ไม่มี
พระเจ้า ไม่เชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเนรมิตตัวเขาและเนรมิตโลก ให้
เขาอยู่อย่างสุขสบาย

แต่ชีวิตนี้เป็นชีวิตชั่วคราว และโลกนี้เป็นโลกชั่วคราว
เท่านั้น พระเจ้าทรงเตรียมชีวิตนิรันดร์ และโลกถาวรไว้สำหรับ
มนุษย์ การที่มนุษย์อยู่ในโลกนี้ชั่วคราวก็เป็นโอกาสเตรียมตัวไปอยู่
โลกที่ถาวร ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเตรียมหาทางช่วยมนุษย์ไว้ตั้งแต่ยุคคึกคักบาบรพ์ สมัยที่บรรพบุรุษเดิม
ของเราได้หลงทำผิด พระเจ้าทรงเตรียมผู้ที่จะทำลายมาร คือผู้ทุบตีหัวของมารร้ายให้ย่อยยับ

(ดูพระธรรมเยเนซิศ 3:5) ผู้นั้นคือ พระเยซูคริสต์

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ ซี.เอ็ม.เอ. มิชชั่น
201 ตรอกอิ๊กส์ ถนนสาทรเหนือ พระนคร

ต.ค. 1962

รัชดารมภ์ การพิมพ์ และหล่อตัวพิมพ์ สมใจ หงส์ลดารมภ์
ค.5 ถนนประชาสงเคราะห์ พระนคร ผู้พิมพ์, ผู้โฆษณา

ในปฐมกาลพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก โลกก็เป็นอรูปและว่างอยู่ และ
ความมืดอยู่เหนือน้ำและพระวิญญาณของพระเจ้าได้ปกอยู่เหนือน้ำนั้น

พระเจ้าตรัสว่า “จงเกิดแสงสว่าง” แสงสว่างเกิดขึ้น พระเจ้าทรงเห็นว่าแสงสว่างนั้นดี และ
ทรงแยกแสงสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเรียกแสงสว่างนั้นว่า วัน และทรงเรียกความมืดนั้นว่า
คืน มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันหนึ่ง

ปฐมกาล (เยเนซิส 1: 1-5)